

Ashirda Oosterlee

“Vakantiegevoelens”

In deze vakantieperiode ontstond het idee om vanuit de schrijverszolder een blog voor de bibliotheek te starten. Zodat elke maand een andere schrijver aan het woord komt.

Vakantie, het is midden in de vakantie. Ik probeer mijn vakantiegevoelens te doorgronden. Ik hoef niet echt weg. Dit jaar vier ik mijn vakantie in mijn achtertuin met mijn wasmachine en kookgelegenheid in mijn buurt. En omdat ik besloot niet op vakantie te gaan hoef ik de burens of vrienden, niet lastig te vallen voor mijn plantjes, want die verzorg ik nu zelf.

Waar ik naar toe had gewild, zou ik zo direct niet weten. Want een vakantie voor het zoveelste herhaalrecept, net als een pilletje van de dokter? Dáár pas ik voor. Natuurlijk is het goed om er even uit te zijn. Om je los te maken van het dagelijkse patroon, en je dagelijkse patroon te doorbreken. Ik heb met mijn voeten in het zoute ziltige water van de Noordzee gebanjerd. En door het geploeter, me mee laten voeren met de onderstroom van de opkomende vloed. Dat gevoel dat het zand onder mijn voeten langzaam wegzakt terwijl ik even stilsta. Dat mijn voetafdruk dieper de bodem in glijdt. Heerlijk, los van alles er zijn. Dat heb ik tussendoor wel als een vakantiegevoel ervaren. Heel tevreden blik ik op dat moment terug. Maar daarvoor hoef ik geen drie weken aan zee te bakken.

Nee een herhaalrecept hoef ik niet. Zo'n vakantie die mensen elk jaar naar hun bestemming brengt. Ik zou mezelf liever zien als iemand die meer tijd neemt voor zichzelf, als reiziger, en te kiezen voor waar het leven ons echt toe uitnodigt en ons roept. En te ervaren of we onze eigen roep wel horen in het levensgedruis van elke dag.

Vakantieparken die ons voorspiegelen hoe leuk het daar is. Allemaal in dienst van meer van hetzelfde. En vooral in dienst van het plan om door middel van het grotere geld, meer macht te vergaren. Met dichtgetimmerde wetten. En daarbij, wij onszelf hebben aangepast. We leven massaal het plan van een ander. Liever te leven vanuit de behoefte van een eigen plan, wat aansluit bij ons ecologisch systeem, gebaseerd op duurzaamheid en waarbij de verantwoordelijkheden in een socio democratisch besluit genomen worden. Als ik in mijn centrum sta geschiedt de groei vanzelf vanuit de middelpunt vliedende kracht. En zo'n vakantie in een “plan”, te gieten, dat spreekt mij nu aan. En dan van daaruit mijn bekwaamheidsgevoelens omhelzen en die van een ander bloot leggen.

En samen de zon toelachen met een “big smile”, op onze gezichten die boekdelen spreken.

St. Augustinus (4de eeuw) verwonderde zich er toen ook al over en zei: "De mens maakt reizen om zich te verbazen over de hoogte van de bergen, de geweldige golven van de zee, de lange loop van de rivieren, de uitgestrektheid van de oceaan en over de eeuwige kringloop van de sterren; maar aan zichzelf gaat hij zonder verbazing voorbij."

Hoe ver moet ik nog reizen om thuis te komen?

En aan u de vraag, hoe veel reizen zult u nog gaan maken voor u het gevoel hebt thuis te zijn aan gekomen?

Ashirda Oosterlee ,
Aangesloten bij de schrijverswerkplaats
September 2018